Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. WATHELET
представено на 10 септември 2015 година [1]

Дело C-232/14

Portmeirion Group UK Limited
срещу
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединеното кралство)

„Дъмпинг — Валидност на Регламент за изпълнение (ЕС) № 412/2013 — Внос на керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня с произход от Китайската народна република"

I – **Въведение**

1. Отправеното преюдициално запитване се отнася до валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) № 412/2013 на Съвета от 13 май 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня с произход от Китайската народна република [2] (наричан по-нататък „оспореният регламент").

2. Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на оспорения регламент, подадена пред него [3] от един от засегнатите от този регламент износители. Към датата на представяне на настоящото заключение производството по жалбата на този износител пред Съда е все още висящо [4].

II – **Правна уредба**

A – *Правото на Съюза*

3. Член 236, параграф 1 от озаглавената „Възстановяване и опрощаване на сборове" глава 5 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността [5] (наричан по-нататък „Митническият кодекс") предвижда следното:

„Възстановяване на вносните или износните сборове се извършва, когато се установи, че към момента на плащането размерът на сборовете не е бил дължим […]".

1 — Език на оригиналния текст: френски.
2 — ОВ L 131, стр. 1.
3 — Вж. решение Photo USA Electronic Graphic/Съвет (T-394/13, EU:T:2014:964).
4 — Вж. решение Photo USA Electronic Graphic/Съвет (C-31/15 P).
5 — ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

4. Оспореният регламент е приет на основание Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност[6] (наричан по-нататък „основният регламент“). Същият гласи в член 1, озаглавен „Принципи“, следното:

„1. Антидъмпингово мито може да се прилага за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в Общността причинява вреда.

2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Общността е по-ниска от ср[а]внимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.

3. Страната на износа обикновено е страната на произход. Страна на износа обаче може да бъде и междинна страна, освен ако например продуктите само биват пренасяни през територията на тази страна или разглежданите продукти не се произвеждат в тази страна, или ако няма сравнима цена за тях в тази страна.

4. По смисъла на настоящия регламент „сходен продукт“ означава продукт, който е идентичен, т.е. еднакъв във всяко отношение с продукта — предмет на разглеждане, или при липсата на такъв продукт — друг продукт, който макар и да не е еднакъв във всяко отношение, притежава характеристики, максимално доближаващи се до тези на разглеждания продукт“.

5. Съгласно съображения 24, 25, 51, 52 и 54—57 от Регламент (ЕС) № 1072/2012 на Комисията от 14 ноември 2012 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня с произход от Китайската народна република[7] (наричан по-нататък „регламентът за временните мерки“):

„(24) Разглежданият продукт[8] са керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня, понастоящем класирани в кодове по КН 691110 00, ex691200 10, ex691200 30, ex691200 50 и ex691200 90 и с произход Китайската народна република (наричан по-долу „разглеждан продукт“). Той може да бъде от порцелан или костен порцелан, от обикновена глина, каменина, фаянс или фина керамика или други материали. Основните суровини включват минерали, като например каолин, фелдшпат и кварц, като съставът на използваните суровини определя вида на окончателния произведен керамичен продукт.

(25) Керамичните съдове и прибори за сервиране или за кухня се продават под най-различни форми, които се развиват с течение на времето. Те се използват на редица места, например домакинства, хотели, ресторанти или здравни заведения.

[…]

(51) Един вносител твърдеше, че обхватът на разследването по отношение на продукта е твърде широк, за да позволи разумно сравнение между продуктовите видове. Вносител с интерес в производството в Китай изрази подобно становище. В тази връзка някои страни също така споменаха наличие на чисто декоративни предмети.

6 — ОВ L 343, стр. 51.

7 — ОВ L 318, стр. 28. Вж. още поправката на този регламент (ОВ L 36, 2013 г., стр. 11).

8 — Актовете на Съюза в тази област използват като взаимозаменяеми термините „разглеждан продукт“ и „съответен продукт“. На английски език се използва единствено изразът „product concerned“. В правото на Световната търговска организация (СТО) употребяваният термин е „разглеждана стока“. По съображения за съгласуваност и еднаквост в настоящото заключение използвам само термина „разглеждан продукт“.

(52) Във връзка с това следва да се отбележи, че съответните критерии, които се прилагат, за да се определи дали продуктът, предмет на разследване, може да се счита за един продукт, т.е. неговите основни физически и технически характеристики, са подробно изложени по-долу. Така чисто декоративните предмети не са обхванати. Освен това, въпреки че различните видове керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня могат наистина да имат определени различни специфични характеристики, разследването показа, че с изключение на керамичните ножове, техните основни характеристики остават едни и същи. Освен това фактът, че разглежданият продукт може да се произведе с някои промени в производствения процес сам по себе си не е критерий, който може да доведе до установяване на два или повече различни продукта. Най-накрая, разследването също така показа, че различните видове на разглеждания продукт обикновено се продават посредством едни и същи търговски канали. Докато някои специализирани магазини се съсредоточават върху някои специфични видове, голяма част от дистрибуторите (търговци на дребно, универсални магазини, супермаркети) продават различни видове керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня, за да предложат на своите клиенти широка гама продукти. Следователно твърденията, че обхватът на разследването по отношение на [разглеждания] продукт[…] е твърде широк, са временно отхвърлени.

[…]

(54) Разследването показа, че всички видове керамични съдове и прибори за сервиране и за кухня въпреки различията по отношение на качествата и стила имат еднакви основни физически и технически характеристики, т.е. керамични съдове и прибори, чиято основна цел е да влизат в контакт с храна, употребяват се главно за едни и същи цели, и могат да се разглеждат като различни видове на един и същ продукт.

(55) В допълнение към факта, че те имат едни и същи основни физически и технически характеристики, всички тези различни стилове и видове са в пряка конкуренция и до голяма степен взаимозаменяеми. Това е ясно илюстрирано от факта, че няма ясна разграничителна линия между тях, т.е. налице е голямо припокриване и конкуренция между различните продуктови видове и обикновените купувачи често не разграничават например порцелана от непорцелановите стоки.

(56) Въпреки това, както е обяснено в съображения [29—34] по-горе, също така беше счетено за уместно да се прецизира определението на обхвата на продукта, въз основа на което започна настоящото разследване, като се изключат керамичните ножове. Следователно разглежданият продукт временно се определя като керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня, с изключение на керамични ножове, с произход Китайската народна република, понастоящем класирани в кодове по КН ex691110 00, ex691200 10, ex691200 30, ex691200 50 и ex691200 90.

(57) В заключение, за целите на тази процедура и в съответствие с последователната практика на Съюза, се счита, че всички продуктови видове, описани по-горе, с изключение на керамичните ножове, трябва да бъдат разглеждани като представляващи един продукт“.

6. Съображения 35—37 от оспорения регламент гласят:

„(35) Всички видове керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня могат да се разглеждат като различни видове на един и същ продукт. Следователно твърдението, изказано след разгласяването на временните мерки и отново след разгласяването на окончателните мерки, че разследването обхваща голям набор от сходни продукти и че в резултат на това би било необходимо да се проведат отделни анализи по отношение на представителността, дъмпинга, вредата, причинно-следствената връзка и интереса на Съюза за всеки продуктов сегмент, бе счетено за неоснователно. Една от страните, която

твърдеше, че продуктовият обхват е твърде широк, представи сравнение на продукти с различни нива на декорация, но нейните твърдения относно крайната употреба (за градината и децата в единия случай, за декорация в другия случай) са спорни, тъй като няма ясно разграничение между продуктите и това може да се разглежда по-скоро като потвърждение на аргумента в съображение 55 от регламента за временните мерки. Следва също така да се отбележи, че един вносител с производство в КНР заяви, че над 99 % от продуктите от областта на керамичните съдове и приборите за сервиране или за кухня, продавани в Съюза, са предимно или изцяло бели. Някои от страните оспориха изложеното в съображение 58 от регламента за временните мерки въз основа на факта, че в рамките на разследването институциите не са провели изпитване дали дадена стока не е подходяща за свободна търговия в Съюза. Този факт обаче не поставя под съмнение заключението в съображение 63 от регламента за временните мерки.

(36) С оглед на изложеното по-горе, продуктовият обхват се определя окончателно като керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня, с изключение на керамични ножове, керамични мелнички за подправки и техните керамични мелещи части, керамични белачки, керамични точила за ножове и кордиеритни керамични плочи за пица от видовете, използвани за печене на пица или хляб, с произход от КНР, понастоящем класирани в кодове по КН ex691110 00, ex691200 10, ex691200 30, ex691200 50 и ex691200 90.

(37) Поради липсата на други коментари относно разглеждания продукт и сходния продукт, всички други констатации в съображения 24—63 от регламента за временните мерки се потвърждават“.

Б – *Правото на Световната търговска организация*

7. Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията (1994) [9] (наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение от 1994 г.“) се съдържа в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) [10].

8. Член 2 от Антидъмпинговото споразумение от 1994 г., озаглавен „Определяне на дъмпинга“, предвижда следното:

„2.1. За целите на това споразумение една стока се счита за „дъмпингова“, т.е. въведена в търговията на друга държава на по-ниска от нормалната ѝ стойност, ако експортната цена на стоката, която се изнася от една държава в друга, е по-ниска от сравнимата с нея цена в обичайния ход на търговия за подобна стока, когато е предназначена за потребление в страната износител.

[…]

2.6 Навсякъде в това споразумение терминът „подобна стока“ („produit similaire“) следва да се тълкува като стока, която е тъждествена, т. е. подобна във всяко отношение с разглежданата стока, или при липса на такава стока, друга стока, която макар и да не е подобна във всяко едно отношение, има характеристики, които много наподобяват характеристиките на разглежданата стока“.

9 — ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112.

10 — ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3.

III – **Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси**

9. Жалбоподателят Portmeirion Group UK Limited (наричан по-нататък „Portmeirion“) е установен в Стоук он Трент (Обединеното кралство). Произвежда висококачествени керамични съдове и прибори за сервиране, на пазара на които е лидер, и производството си, което продава в Обединеното кралство, допълва с внос, около 14 % от който произхожда от Китай.

10. На 16 февруари 2012 г. Европейската комисия започва антидъмпингова процедура по отношение на вноса на керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня с произход от Китай.

11. На 14 ноември 2012 г. Комисията приема регламента за временните мерки, с който се налага временно антидъмпингово мито при ставки от 17,6 % до 58,8 %.

12. На 18 декември 2012 г. Portmeirion представя първи коментари, в които оспорва определения при разследването обхват на разглеждания продукт и изтъква други фактори, които според него препятстват налагането на антидъмпингово мито. След като на 25 февруари 2013 г. Комисията изпраща документа с разгласените окончателни мерки, на 5 март 2013 г. е проведено изслушване между Portmeirion и Комисията, при което Portmeirion излага гледната си точка освен всичко останало и по отношение на определения при разследването обхват на „разглеждания продукт“.

13. На 13 май 2013 г. по предложение на Комисията Съветът на Европейския съюз приема оспорения регламент, с който, считано от 16 май 2013 г., върху разглеждания внос се въвежда окончателно антидъмпингово мито в размер от 13,1 % до 36,1 %.

14. На 2 август 2013 г. Portmeirion подава молба на основание член 236 от Митническия кодекс за възстановяване на антидъмпинговите мита, платени на Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, като твърди, че те не са били законно дължими, тъй като оспореният регламент противоречи на правото на Съюза.

15. На 16 декември 2013 г. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs отхвърлят молбата на Portmeirion.

16. На 14 януари 2014 г. Portmeirion подава жалба срещу това решение пред First-tier Tribunal (Tax chamber), като твърди невалидност на оспорения регламент.

17. Тъй като счита, че изложените от Portmeirion основания биха могли да поставят под съмнение валидността на оспорения регламент, запитващата юрисдикция спира производството и поставя на Съда следните въпроси:

„Несъвместим ли е оспореният регламент с правото на Съюза, доколкотоі)

се основава на явни грешки в преценката при определянето на обхвата на разглеждания продукт, които опорочават заключенията на антидъмпинговото разследване; иіі)

не е достатъчно мотивиран съобразно изискването на член 296 ДФЕС?“.

IV – **Производството пред Съда**

18. Преюдициалното запитване постъпва в Съда на 12 май 2014 г. Италианското правителство, Съветът и Комисията представят писмени становища.

19. На 15 юли 2015 г. е проведено съдебно заседание, на което Portmeirion, Съветът и Комисията представят устни становища.

V – **Анализ**

A – *По допустимостта*

20. Според италианското правителство преюдициалното запитване е недопустимо, доколкото Portmeirion е имал право да обжалва оспорения регламент пред Общия съд на Европейския съюз в съответствие с член 263 ДФЕС.

21. В това отношение съгласно практиката на Съда „общият принцип, чиято цел е да гарантира, че всяко лице има или е имало възможност да оспори [...] акт[а на Съюза], послужил за основание на постановено в негов ущърб решение, в никакъв случай не представлява пречка за това определен регламент да стане окончателен за частноправен субект, по отношение на който той трябва да се разглежда като индивидуално решение, чиято отмяна субектът несъмнено е можел да поиска съгласно член [263 ДФЕС], което не позволява частноправният субект да се позовава на незаконосъобразността на регламента пред националната юрисдикция. Подобна констатация се прилага за регламентите, които налагат антидъмпингови мита, тъй като по естеството си те са както нормативни актове, така и актове, които могат да засегнат пряко и лично определени икономически оператори“ [11].

22. Според Съда „макар че по естеството и по обхвата си са нормативни актове, регламентите за налагане на антидъмпингови мита могат да засягат пряко и лично тези производители и износители на съответния продукт, за които въз основа на данните за търговската им дейност е установено, че носят отговорност за дъмпинговите практики“ [12].

23. По принцип това се отнася за следните субекти:

— предприятия производители и износители, които могат да докажат, че са посочени в актовете на Комисията или на Съвета или че са засегнати от подготвителните разследвания [13],

— вносителите на разглеждания продукт, чиито препродажни цени са взети предвид за целите на определянето на експортните цени и които следователно са засегнати от констатациите по въпроса за наличието на дъмпинг [14], и

— вносителите, които са свързани с износители от трети страни, чиито продукти се облагат с антидъмпингови мита, по-специално когато експортната цена е изчислена въз основа на прилаганите от тези вносители препродажни цени на пазара на Съюза и когато самото антидъмпингово мито е изчислено в зависимост от тези препродажни цени [15].

11 — Решение TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 18). В този смисъл вж. още решение Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 37 и цитираната съдебна практика).

12 — Решение TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 19).

13 — Вж. решения Allied Corporation и др./Комисия (239/82 и 275/82, EU:C:1984:68, т. 11 и 12), Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 21), Валимар (C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 30) и TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 19).

14 — Вж. решения Nashua Corporation и др./Комисия и Съвет (C-133/87 и C-150/87, EU:C:1990:115, т. 15), Gestetner Holdings/Съвет и Комисия (C-156/87, EU:C:1990:116, т. 18), Валимар (C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 31) и TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 20).

15 — Вж. решения Neotype Techmashexport/Комисия и Съвет (C-305/86 и C-160/87, EU:C:1990:295, т. 19 и 20), Валимар (C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 32) и TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 21).

24. Извън това признаването на някои категории икономически оператори за легитимирани да подават жалби за отмяна на антидъмпингови регламенти, не изключва възможността други оператори също да бъдат лично засегнати от такъв регламент поради някои присъщи за тях качества, които ги разграничават от всички останали лица [16].

25. Що се отнася до главното производство, италианското правителство не доказва, че Portmeirion трябва да се счита за принадлежащ към някоя от посочените по-горе категории икономически оператори.

26. Всъщност, както Комисията потвърждава в съдебното заседание, става въпрос за вносител на разглеждания продукт, чиито препродажни цени не са били взети предвид при определянето на експортните цени или при изчисляването на антидъмпинговото мито. Не се споменава връзка на този вносител с износители. Нито пък се установява да са му присъщи качества, които го разграничават от всички останали лица.

27. От гореизложеното следва, че Portmeirion може да повдигне възражение за незаконосъобразност на оспорения регламент пред запитващата юрисдикция, която в този случай не е обвързана от окончателния характер на наложеното с този регламент антидъмпингово мито и може да постави настоящите въпроси.

28. Следователно Съдът трябва да отговори на тях.

Б – *По същество*

1. По първия преюдициален въпрос

29. С първия си въпрос запитващата юрисдикция се пита относно валидността на оспорения регламент, доколкото той се основавал на явни грешки в преценката при определянето на обхвата на разглеждания продукт, които опорочават заключенията на антидъмпинговото разследване.

а) Доводи на страните

30. Portmeirion и Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs не представят писмени становища. В акта за преюдициално запитване обаче запитващата юрисдикция излага много ясно и подробно доводите на Portmeirion, докато Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs считат, че не са компетентни да коментират или да преценяват валидността на регламент, който е задължителен за тях.

31. Portmeirion изтъква, че оспореният регламент е приет вследствие на явна грешка в преценката при определянето на обхвата на разглеждания продукт, която е опорочила цялото антидъмпингово разследване, завършило с приемането на оспорения регламент. Правото на Съюза не давало основание да се направи извод, че различните продукти, обхванати от разследването, могат да се считат за „един продукт“, което да оправдае провеждането на едно разследване.

16 — Вж. решения Extramet Industrie/Съвет (C-358/89, EU:C:1991:214, т. 16), Валимар (C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 33) и TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 22).

32. Според Portmeirion разследването е довело до това с оспорения регламент да се наложат мита върху керамични продукти, които са най-разнообразни, като точилки, чинии, чаени чаши, солници, купички, чайници или съдове за печене, и обратно на твърденията на институциите на Европейския съюз, нямат едни и същи основни физически и технически характеристики (например размер, тегло, форма, топлоустойчивост и др.).

33. В това отношение Portmeirion се основава на три обстоятелства.

34. На първо място, единственото общо между продуктите, върху които е наложено антидъмпинговото мито, е, че те са (частично) изработени от керамика. Това обстоятелство само по себе си не било достатъчно, за да се приеме, че всички обхванати от разследването продукти са разновидности на един и същ продукт. Ако това беше така, прозоречната рамка и автомобилът щяха да бъдат един и същ продукт само поради това че съдържат (в повечето случаи) алуминий.

35. На второ място, твърдението, че всички продукти са предназначени основно да влизат в контакт с храна и за съхранение на храна, било очевидно погрешно, тъй като разследването обхваща и продукти, чиято основна цел не е да влизат в контакт с храна (например халбите за бира) и които не са предназначени за съхранение на храна (например точилките).

36. На трето място, същото се отнасяло и до констатацията, че всички продукти, спрямо които се налагат антидъмпинговите мита, са „в пряка конкуренция и до голяма степен взаимозаменяеми“. Всъщност как би могло например да се налее чай от точилка, да се сервира ястие в солница или да се използва кафеник за сервиране на спагети?

37. Portmeirion оспорва и последователността на преценката на Съвета, доколкото:

— някои керамични продукти са изключени от обхвата на разследването и на оспорения регламент въз основа на тяхната различна форма, якостни качества и дизайн,

— точилката и чинията съставлявали един продукт само поради това че са изработени от керамика, докато две чинии, които са еднакви и пряко взаимозаменяеми, съставлявали различни продукти единствено поради това че са изработени от различен материал (например от стъкло или от керамика),

— разследването обхващало продукти, които нямат едни и същи физически, технически или химически характеристики, нито общо предназначение, както и да е дефинирано (например чайниците и точилките).

38. Италианското правителство, Съветът и Комисията считат, че при определянето на обхвата на „разглеждания продукт“ не е допусната явна грешка в преценката.

39. Първо, те припомнят, че институциите се ползват с широка свобода на преценка при определянето на обхвата на разглеждания в антидъмпинговите разследвания продукт. В това отношение институциите могат да вземат предвид няколко фактора, като физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, употребата им, взаимозаменяемостта им, възприемането им от потребителите, дистрибуторските канали, производствения процес, производствените разходи, качеството и т.н.

40. От това следвало, че в обхвата на „разглеждания продукт“ могат да влязат различни продукти, които да бъдат предмет на едно и също разследване, доколкото имат едни и същи основни характеристики. В случая всички продукти имали едни и същи основни физически и технически характеристики: направени са от керамика и са предназначени да влизат в контакт с храна или да я съхраняват.

41. Portmeirion, Съветът и Комисията са на различно становище и по отношение на изводите, които могат да бъдат направени от докладите на специализираната група на СТО относно тълкуването на понятието „разглеждан продукт“.

б) Преценка

i) Предварителни бележки

42. Първият въпрос се отнася до тълкуването на понятието „разглеждан продукт“, а именно продуктът, който трябва да се счита за „дъмпингов“ [17] и който е предмет на разследване от страна на институциите на Съюза.

43. В това отношение от самото начало следва да се отбележи, че за разлика от Общия съд Съдът никога не се е произнасял по тълкуването на това понятие.

44. Като се има предвид, че посоченото понятие произлиза от правото на СТО, и по-конкретно от член 2 от Антидъмпинговото споразумение от 1994 г., което е транспонирано в правото на Съюза с член 1 от основния регламент, е уместно да се вземе предвид практиката на органа за уреждане на спорове на СТО, първа инстанция на който е специализираната група на СТО, още повече че запитващата юрисдикция и страните цитират докладите на тази група.

ii) Практиката на Общия съд

45. Общият съд приема, че „[о]сновният регламент не уточнява как трябва да се определи обхватът на продукта или гамата от продукти, които могат да бъдат предмет на антидъмпингово разследване, нито изисква да се направи точна таксономична класификация на продукта“ [18].

46. Според трайната му практика „определянето на обхвата на разглеждания продукт в рамките на процедурата по разследване на дъмпинг има за цел да помогне за изготвянето на списък на продуктите, които евентуално ще бъдат обект на налагане на антидъмпинговите мита. За тази цел институциите могат да вземат предвид няколко фактора като физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, употребата им, взаимозаменяемостта им, възприемането им от потребителите, дистрибуторските канали, производствения процес, производствените разходи и качеството“ [19].

47. Според Общия съд „[о]т това по необходимост следва, че продукти, които не са идентични, могат да бъдат включени в обхвата на разглеждания продукт и заедно да бъдат предмет на едно антидъмпингово разследване. Ето защо на тази основа е уместно от самото начало да бъде отхвърлен доводът на жалбоподателите, че разглежданият продукт може да обхваща само един продукт или идентични продукти“ [20].

17 — Вж. член 1, параграф 2 от основния регламент.

18 — Решение Shanghai Bicycle/Съвет (T-170/94, EU:T:1997:134, т. 61). В този смисъл вж. още решение Photo USA Electronic Graphic/Съвет (T-394/13, EU:T:2014:964, т. 28).

19 — Решение Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет (T-172/09, EU:T:2012:532, т. 59). В този смисъл вж. още решения Brosmann Footwear (HK) и др./Съвет (T-401/06, EU:T:2010:67, т. 131), Whirlpool Europe/Съвет (T-314/06, EU:T:2010:390, т. 138), EWRIA и др./Комисия (T-369/08, EU:T:2010:549, т. 82) и Photo USA Electronic Graphic/Съвет (T-394/13, EU:T:2014:964, т. 29).

20 — Решение Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет (T-172/09, EU:T:2012:532, т. 60). В този смисъл вж. още решение Photo USA Electronic Graphic/Съвет (T-394/13, EU:T:2014:964, т. 30).

48. В трайната съдебна практика се приема още, че макар „в областта на мерките за търговска защита институциите [на Съюза] да разполагат с широка свобода на преценка предвид сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разгледат“ [21], Общият съд следва все пак „да провери дали жалбоподателите са в състояние да докажат или че институциите са направили погрешна преценка с оглед на факторите, които са приели за релевантни, или че прилагането на други, по-релевантни фактори е щяло да наложи изключването на този продукт от обхвата на разглеждания продукт“ [22].

49. Като се има предвид това, конкретно по отношение на понятието „разглеждан продукт“ Общият съд никога не е приемал [23] доводи, които имат за цел да докажат, че „разглежданият продукт“, който е обект на разследване, трябва да включва единствено „сходни продукти“ по смисъла на член 1, параграф 4 от основния регламент, а именно „продукт[и], ко[и]то [са] идентич[ни], т.е. еднак[ви] във всяко едно отношение с продукта, предмет на разглеждане, или при липсата на так[ива] продукт[и] – друг[и] продукт[и], ко[и]то макар и да не [са] еднак[ви] във всяко отношение, притежава[т] характеристики, максимално доближаващи се до тези на разглеждания продукт“.

50. Уместно е също така да се отбележи, че в точки 36—51 от решение Photo USA Electronic Graphic/Conseil (T-394/13, EU:T:2014:964) Общият съд отхвърля доводите на един от износителите, посочени в оспорения регламент, според които „[о]т една страна, институциите били допуснали явна грешка при преценката на факторите, взети предвид при решението за това включване [в обхвата на разглеждания продукт], в случая външния вид, крайната употреба и наличието в Съюза на производители на керамични чаши с покритие от обикновен полиестер [и от] друга страна, отчитането на други фактори, в случая физическите, техническите и химическите характеристики, дистрибуторските канали, възприятията на потребителите и взаимозаменяемостта, оправдавали изключването на тези чаши от разглежданите продукти“ (вж. още точка 27). Решението за отхвърляне обаче е обжалвано от въпросния износител по висящото дело Photo USA Electronic Graphic/Conseil (C-31/15 P).

iii) Практиката на органа за уреждане на спорове на СТО

51. Съгласно практиката на Съда, „с оглед на тяхното естество и на тяхната структура Споразумението за СТО и споразуменията и меморандумите, които се съдържат в приложенията към него, по принцип не са сред нормите, от гледна точка на които Съдът осъществява контрол за законосъобразност на актовете на институциите [на Съюза] на основание член [263], първа алинея [ДФЕС]“ [24].

52. Въпреки това, както Съдът приема в точка 40 от решение Комисия/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), „[в] две изключителни хипотези […], при които е налице воля на законодателя на Съюза сам да ограничи свободата си на действие при прилагането на нормите на СТО, […] съдът на Съюза е компетентен евентуално да упражнява контрол за законосъобразност на акт на Съюза и актовете по прилагането му от гледна точка на споразуменията на СТО“.

21 — Решение Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет (T-172/09, EU:T:2012:532, т. 62).

22 — Пак там (т. 61). В този смисъл вж. още решения Brosmann Footwear (HK) и др./Съвет (T-401/06, EU:T:2010:67, т. 132) и EWRIA и др./Комисия (T-369/08, EU:T:2010:549, т. 83).

23 — Вж. решение Brosmann Footwear (HK) и др./Съвет (T-401/06, EU:T:2010:67, т. 133). В този смисъл вж. още решение Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет (T-172/09, EU:T:2012:532, т. 66 и 67).

24 — Решение Petrotub и Republica/Съвет (C-76/00 P, EU:C:2003:4, т. 53). В този смисъл вж. още решения Португалия/Съвет (C-149/96, EU:C:1999:574, т. 47), Van Parys (C-377/02, EU:C:2005:121, т. 39), LVP (C-306/13, EU:C:2014:2465, т. 44) и Комисия/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 38), както и определение OGT Fruchthandelsgesellschaft (C-307/99, EU:C:2001:228, т. 24).

53. Според Съда „[с]тава дума, на първо място, за хипотезата, в която волята на Съюза е да изпълни определено задължение, поето в рамките на тези споразумения, и на второ място, за случая, при който съответният акт от правото на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби от тези споразумения“ [25].

54. В случая спорът между Portmerion и институциите е съсредоточен върху понятието „разглеждан продукт“, което позволява да бъде определен „дъмпинговият продукт“ по член 1, параграф 1 от основния регламент.

55. Този регламент транспонира разпоредбите на Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. в правото на Съюза. Всъщност, както е посочено в съображение 3 от него „[това споразумение] съдържа детайлни правила, отнасящи се по-специално до изчисляването на дъмпинговия марж, процедурите за откриване и провеждане на разследване, включително установяването и тълкуването на фактите, въвеждането на временни мерки, въвеждането и събирането на антидъмпингови мита, срока на действие и преразглеждането на антидъмпингови мерки и публичното разгласяване на информация, свързана с антидъмпингови разследвания. Езикът на споразумението следва да се въведе доколкото е възможно в законодателството на [Съюза], с цел да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на тези правила“.

56. Съгласно съображение 4 от същия регламент „[п]ри прилагането на тези правила е съществено [Съюзът] да отчита как те се тълкуват от основните търговски партньори на [Съюза], за да се спазва равновесието между права и задължения, установени от ГАТТ“.

57. Както Съдът вече е постановил по отношение на предходния вариант на основния регламент, а именно Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност [26], изменен с Регламент (ЕО) № 2331/96 на Съвета от 2 декември 1996 г. [27], „[е]то защо е безспорно, че [Съюзът] приема основния регламент, за да изпълни международните си задължения, произтичащи от [Антидъмпинговото споразумение] от 1994 г.“ [28], и че с член 1 от този регламент той предвижда да изпълни определени задължения, съдържащи се в член 2 от споразумението.

58. При това положение от съдебната практика, припомнена в точка 52 от настоящото заключение, следва, че Съдът е компетентен да провери дали оспореният регламент е законосъобразен от гледна точка на член 2 от посоченото споразумение.

59. В това отношение е уместно да се отбележи, че за разлика от Съда специализираната група на СТО често е имала повод да обсъжда доводи като изложените от Portmerion в настоящото дело, които имат за цел да докажат, че разглежданият продукт трябва да бъде съставен от „подобни стоки“ въз основа на членове 2.1 и 2.6 от Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. [29].

25 — Решение Комисия/Съвет (C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 41). В този смисъл вж. още решения Fediol/Комисия (70/87, EU:C:1989:254, т. 19), Nakajima/Съвет (C-69/89, EU:C:1991:186, т. 31), Португалия/Съвет (C-149/96, EU:C:1999:574, т. 49), както и Petrotub и Republica/Съвет (C-76/00 P, EU:C:2003:4, т. 54).

26 — ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223.

27 — ОВ L 317, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 14, стр. 128.

28 — Решение Petrotub и Republica/Съвет (C-76/00 P, EU:C:2003:4, т. 56).

29 — Вж. спорове DS264 „Съединени американски щати — Окончателно установяване на дъмпинг на иглолистен дървен материал от Канада“, DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“ и DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“. Докладите на специализираната група на СТО по тези спорове са достъпни на интернет страницата на СТО https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/dispu_status_f.htm.

60. Всъщност Канада, Кралство Норвегия и Китайската народна република са твърдели пред специализираната група, че „разглежданият продукт“, предмет на антидъмпинговото разследване, не може да бъде съставен от широка гама продукти, които не представляват един еднороден продукт, а трябва да бъде съставен от подобни едни на други продукти [30].

61. Специализираната група на СТО така и не приема този аргумент. Тя обосновава анализа си с обстоятелството, че Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. не съдържа определение за „разглеждан продукт“ [31] и че текстът на членове 2.1 и 2.6 от споразумението не ѝ позволява да приеме, че в тях се съдържа условие „разглежданият продукт“ да бъде съставен от „подобни стоки“ [32].

62. Всъщност според специализираната група на СТО „[м]акар да е спорен въпросът дали такъв подход [а именно изложеният от Канада, Кралство Норвегия и Китайската народна република] е подходящ за обсъждане от гледна точка на общата политика, страните членки следва да решат чрез преговори дали е уместно да се изисква такъв подход. Като специализирана група, нашата роля не е да създаваме задължения, които не са ясно посочени в самото *Антидъмпингово споразумение*“ [33].

63. Въз основа на тази констатация специализираната група на СТО счита, че „макар член 2.1 да гласи, че наличието на дъмпинг трябва да бъде установено за един и същ разглеждан продукт, в този член няма указания, по които да се определят параметрите на този продукт, или пък някакви предписания относно вътрешната еднородност на този продукт“ [34].

64. Според тази група „дори да се предположи, че член 2.6 предписва преценка за сходство по отношение на разглеждания продукт „в неговата цялост“, за да бъде определена подобната стока […], това не би могло да значи, че е необходима преценка на сходството между категории продукти, включени в разглеждания продукт, за да бъде разширен обхватът на разглеждания продукт. Самото обстоятелство, че се твърди, че при обсъждането на въпроса за подобната стока разглежданият продукт трябва да бъде преценяван „в неговата цялост“, не е основание да се направи извод, че самият разглеждан продукт трябва да бъде вътрешно еднороден“ [35].

30 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 13 април 2004 г. по спор DS264 „Съединени американски щати — Окончателно установяване на дъмпинг на иглолистен дървен материал от Канада“ (точка 7.155). Този доклад е отменен частично от Апелативния орган на СТО, но не и в тази му част (вж. точки 99 и 183 от Доклада на Апелативния орган от 11 август 2004 г., достъпен на интернет сайта на СТО: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds264_f.htm). В този смисъл вж. още Доклад на специализираната група на СТО от 16 ноември 2007 г. по спор DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“, точка 7.44, както и Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“ (точки 7.246 и 7.247). Този доклад е отменен частично от Апелативния орган на СТО, но не и в тази му част (вж. точка 624 от Доклада на Апелативния орган от 15 юли 2011 г., достъпен на интернет сайта на СТО: https://www.wto.org/french/tratop_f/dispu_f/cases_f/ds397_f.htm).

31 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 13 април 2004 г. по спор DS264 „Съединени американски щати — Окончателно установяване на дъмпинг на иглолистен дървен материал от Канада“ (точка 7.156), Доклад на специализираната група на СТО от 16 ноември 2007 г. по спор DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“ (точка 7.43), както и Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“ (точка 7.271).

32 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 13 април 2004 г. по спор DS264 „Съединени американски щати — Окончателно установяване на дъмпинг на иглолистен дървен материал от Канада“, точка 7.157; Доклад на специализираната група на СТО от 16 ноември 2007 г. по спор DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“, точка 7.48; Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“ (точка 7.271).

33 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 13 април 2004 г. по спор DS264 „Съединени американски щати — Окончателно установяване на дъмпинг на иглолистен дървен материал от Канада“ (точка 7.157).

34 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 16 ноември 2007 г. по спор DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“ (точка 7.49).

35 — Пак там (точка 7.53).

65. Нещо повече, специализираната група на СТО е отхвърлила довода на Кралство Норвегия, че „липсата на граници при разширяването на разглеждания продукт би могла да доведе разследващите органи до погрешни изводи за наличие на дъмпинг“ [36].

66. В този контекст Кралство Норвегия е изтъкнало, че „ако продукти, които не са „подобни“, бъдат преценявани като разглеждания продукт в едно и също разследване, констатацията за наличие на дъмпинг не може да разкрие дали една част или всички тези продукти са дъмпингови. Като пример то е посочило разследване, в рамките на което автомобилите и велосипедите са били разглеждани като един продукт, предмет на разследването“ [37].

67. Тъй като не счита този довод за убедителен, специализираната група на СТО приема, че „[в]сяко групиране на продукти в един и същ разглеждан продукт ще има последици по време на цялото разследване; колкото е по-широко групирането, толкова по-тежки биха могли да са тези последици и това ще затрудни задачата на разследващия орган да събере и да прецени релевантните сведения и да направи констатации, съвместими с Антидъмпинговото споразумение [от 1994 г.]. Следователно тя преценява, че е слаба вероятността да се направи погрешна констатация за наличие на дъмпинг, основана върху разглеждан продукт с прекомерен обхват. Тази вероятност определено не е достатъчна, за да я убеди да тълкува Антидъмпинговото споразумение [от 1994 г.] по начин, който да включва задължения, които според нея не намират никакво основание в текста на споразумението“ [38].

iv) Прилагане към настоящото дело

68. По мое мнение съпоставката между практиката на Общия съд и правото на СТО във връзка с понятието „разглеждан продукт“ показва значително разминаване, доколкото за разлика от Общия съд специализираната група на СТО не упражнява никакъв контрол върху обхвата на „разглеждания продукт“, възприет от органа, провеждащ антидъмпинговото разследване. Това разминаване обаче съществува само по принцип, тъй като контролът, който Общият съд упражнява, все още не е довел до конкретен случай, в който определеният от институциите на Съюза обхват на „разглеждания продукт“ е поставен под съмнение.

69. Всъщност, както вече посочих в точка 48 от настоящото заключение, въпреки че признава на Комисията широко право на преценка, Общият съд счита, че той е компетентен да „провери дали жалбоподателите са в състояние да докажат или че институциите са направили погрешна преценка с оглед на факторите, които са приели за релевантни, или че прилагането на други, по-релевантни фактори е щяло да наложи изключването на този продукт от обхвата на разглеждания продукт“ [39].

36 — Пак там (точка 7.58).

37 — Пак там.

38 — Пак там (точка 7.58). В този смисъл вж. още Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“ (точка 7.271).

39 — Решение Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет (T-172/09, EU:T:2012:532, т. 61). В този смисъл вж. още решения Brosmann Footwear (HK) и др./Съвет (T-401/06, EU:T:2010:67, т. 132) и EWRIA и др./Комисия (T-369/08, EU:T:2010:549, т. 83).

70. Става въпрос за контрол, какъвто специализираната група на СТО никога не е приемала да упражнява. За разлика от Общия съд тя счита, че органите, провеждащи антидъмпинговото разследване, имат пълна оперативна самостоятелност при определянето на обхвата на „разглеждания продукт“, включително в хипотетични примери, квалифицирани като „крайни“ [40], в които тези органи са групирали в определението за „разглеждан продукт“ автомобили и велосипеди [41] или ябълки и домати [42].

71. Специализираната група на СТО смята, че вероятността от погрешно установяване на дъмпинг поради липсата на граници за обхвата на „разглеждания продукт“ е „слаба“ [43], тъй като един „микс“ от напълно разнородни продукти, включени в обхвата на „разглеждания продукт“, би затруднил прекомерно работата на разследващия орган. Затова същият следи внимателно това да бъде избегнато.

72. Всъщност „[в]сяко групиране на продукти в един и същ разглеждан продукт ще има последици по време на цялото разследване; колкото е по-широко групирането, толкова по-тежки биха могли да са тези последици и това ще затрудни задачата на разследващия орган да събере и да прецени релевантните сведения и да направи констатации, съвместими с Антидъмпинговото споразумение [от 1994 г.]“ [44]. Например „това очевидно би създало затруднения, когато настъпи моментът за определяне на вредата, причинена на местния промишлен отрасъл, произвеждащ подобната стока“ [45].

73. По мое мнение в хипотеза като разглежданата, в която чрез приемането на разпоредби като член 1 от основния регламент Съюзът е изявил воля да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО, като член 2 от Антидъмпинговото споразумение от 1994 г., Съдът трябва, когато упражнява контрол за законосъобразност на акта на Съюза, да придаде на тези термини смисъла, който те имат в правото на СТО. Това е така и когато, както е в случая, актът на Съюза, по-конкретно член 1 от основния регламент, използва същите термини като споразуменията и меморандумите, които се съдържат в приложенията към Споразумението за СТО, като Антидъмпинговото споразумение от 1994 г.

74. Всъщност не би имало никакъв смисъл на институциите да се възлага тежест, по-голяма от тази на компетентните органи в рамките на Споразумението за СТО, особено когато текстът на съответната разпоредба, в случая член 1 от основния регламент, изобщо не сочи, че законодателят на Съюза е искал да се отклони от текста на това споразумение.

75. Както Съветът изтъкна в съдебното заседание, в правото на СТО, а следователно и в правото на Съюза няма ограничения, що се отнася до определянето на обхвата на „разглеждания продукт“.

40 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 16 ноември 2007 г. по спор DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“ (точка 7.58).

41 — Пак там.

42 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“ (точка 7.269).

43 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 16 ноември 2007 г. по спор DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“ (точка 7.58), както и Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“ (точка 7.270).

44 — Вж. Доклад на специализираната група на СТО от 16 ноември 2007 г. по спор DS337 „Европейски общности — Антидъмпингови мерки за отглеждана в рибовъдни стопанства сьомга от Норвегия“ (точка 7.58). В този смисъл вж. още Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки върху някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“ (точка 7.270).

45 — Доклад на специализираната група на СТО от 3 декември 2010 г. по спор DS397 „Европейски общности — Окончателни антидъмпингови мерки за някои скрепителни елементи от желязо или от стомана от Китай“, точка 7.270.

76. Следователно разследващият орган трябва да определи обхвата на „разглеждания продукт“, без съдилищата на Съюза да могат да упражняват контрол дали институциите са направили погрешна преценка от гледна точка на факторите, които са приели за релевантни, за да включат определени продукти в „разглеждания продукт“, и дали прилагането на други, по-релевантни фактори е щяло да наложи изключването на определени продукти от обхвата на „разглеждания продукт“.

77. Доводите на Portmeirion по повод определения в съображение 36 от оспорения регламент [46] обхват на „разглеждания продукт“ следва да бъдат отхвърлени изцяло, доколкото по нищо не се различават от тези, които са изтъкнати от Канада, Кралство Норвегия и Китайската народна република в рамките на посочените по-горе спорове и са отхвърлени от специализираната група.

78. Следователно предлагам на Съда да отговори на първия въпрос, че определеният в съображение 36 от оспорения регламент обхват на „разглеждания продукт“ не засяга по никакъв начин валидността на този регламент.

2. По втория преюдициален въпрос

79. С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска да разбере дали оспореният регламент е невалиден, поради това че не бил достатъчно мотивиран съобразно изискването на член 296 ДФЕС.

а) Доводи на страните

80. От акта за преюдициално запитване се установява, че според Portmeirion институциите не са идентифицирали и не са определили достатъчно ясно факторите, които са приели за релевантни при определянето на обхвата на „разглеждания продукт“. Това водело до нарушение на член 296 ДФЕС.

81. Информацията, обявена в оспорения регламент, не била нито ясна, нито еднозначна, доколкото не позволявала систематична проверка дали даден продукт е трябвало или е можело да бъде включен с оглед на критериите, приети от институциите за релевантни.

82. Тъй като този начин на действие не давал възможност на заинтересованите страни да оспорят преценката на институциите относно факторите, които последните считат за релевантни, нито да изтъкнат други релевантни фактори, които е можело да бъдат взети предвид, той водел до нарушение на задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС.

83. Съветът и Комисията твърдят обратното, че оспореният регламент отговаря на изискванията на член 296 ДФЕС, като позволява на заинтересованите да се запознаят с основанията за приетата мярка и да защитят правата си, а на съда — да упражни контрол. Всъщност съображенията, залегнали при определянето на обхвата на разглеждания продукт, са били изложени както в регламента за временните мерки, така и в оспорения регламент. В частност съображения 24, 25, 54 и 55 от регламента за временните мерки, както и съображение 35 от оспорения регламент давали ясна представа за релевантните фактори.

46 — „[…] продуктовият обхват се определя окончателно като керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня, с изключение на керамични ножове, керамични мелнички за подправки и техните керамични мелещи части, керамични белачки, керамични точила за ножове и кордиеритни керамични плочи за пица от видовете, използвани за печене на пица или хляб, с произход от КНР, понастоящем класирани в кодове по КН ex691110 00, ex691200 10, ex691200 30, ex691200 50 и ex691200 90“.

84. Според италианското правителство няма никакво съмнение, че оспореният регламент е мотивиран. В него институциите уточняват, че различните предмети трябва да бъдат обхванати в един-единствен продукт, какъвто са „керамичните съдове и прибори за сервиране или за кухня“, тъй като тези предмети технически са сродни, търсени са от потребителите и се предлагат от търговците като едно цяло и имат общо основно предназначение да влизат в контакт с храна.

85. Както по първия въпрос, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs считат, че не могат да коментират или да преценяват законосъобразността на определен регламент на Съюза, защото това не влиза в тяхната компетентност и те са длъжни да прилагат оспорения регламент, тъй като той ги обвързва.

б) Преценка

86. По мое мнение доводите на Portmeirion, изведени от твърдяното нарушение на предвиденото в член 296 ДФЕС задължение за мотивиране, могат лесно да бъдат отхвърлени, доколкото отново са насочени срещу определения обхват на „разглеждания продукт“.

87. След като съгласно практиката на органа за уреждане на спорове на СТО, анализирана в точки 51—67 от настоящото заключение, членове 2.1 и 2.6 от Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. не налагат някакви ограничения при определянето на обхвата на „разглеждания продукт“, доколкото разследващият орган не е задължен да включи в този обхват единствено сходни или еднородни продукти, институциите не са задължени да излагат нарочни мотиви относно факторите, които са приели за релевантни при определянето на обхвата на „разглеждания продукт“. Обстоятелството, че са определили продуктовия обхват по начин, който позволява да бъдат идентифицирани изделията, от които той е съставен, и че са изложили съображенията си защо тези изделия са събрани в една група, би трябвало да е достатъчно, за да са изпълнени изискванията на член 296 ДФЕС.

88. При всяко едно положение според трайната съдебна практика „изискваното от член [296 ДФЕС] мотивиране трябва да бъде съобразено с естеството на разглеждания акт и трябва да показва по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията, която е автор на акта, така че да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други заинтересовани лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член [296 ДФЕС] следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя“ [47].

89. В конкретния случай, както изглежда, оспореният регламент, разглеждан във връзка с регламента за временните мерки, наистина съдържа достатъчно мотиви от гледна точна на критериите, припомнени в предходната точка.

47 — Решение Nuova Agricast (C-390/06, EU:C:2008:224, т. 79). В този смисъл вж. още решения Комисия/Sytraval и Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 63), Atzeni и др. (C-346/06 и C-529/03, EU:C:2006:130, т. 73), Sison/Съвет (C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 80), както и Banco Privado Português и Massa Insolvente do Banco Privado Português (C-667/13, EU:C:2015:151, т. 44).

90. Всъщност, както посочва Комисията в съображение 54 от регламента за временните мерки, „всички видове керамични съдове и прибори за сервиране и за кухня въпреки различията по отношение на качествата и стила имат еднакви основни физически и технически характеристики, *т.е. керамични съдове и прибори, чиято основна цел е да влизат в контакт с храна, употребяват се главно за едни и същи цели, и могат да се разглеждат като различни видове на един и същ продукт*“ [48].

91. В съображение 55 от този регламент Комисията добавя, че „[в] допълнение към факта, че те имат едни и същи основни физически и технически характеристики, всички тези различни стилове и видове са в пряка конкуренция и до голяма степен взаимозаменяеми. Това е ясно илюстрирано от факта, че няма ясна разграничителна линия между тях, т.е. налице е голямо припокриване и конкуренция между различните продуктови видове и обикновените купувачи често не разграничават например порцелана от непорцелановите стоки“.

92. По същество тези мотиви са възпроизведени в съображение 35 от оспорения регламент, в което се посочва, че „[в]сички видове керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня могат да се разглеждат като различни видове на един и същ продукт. Следователно твърдението, изказано след разгласяването на временните мерки и отново след разгласяването на окончателните мерки, че разследването обхваща голям набор от сходни продукти и че в резултат на това би било необходимо да се проведат отделни анализи по отношение на представителността, дъмпинга, вредата, причинно-следствената връзка и интереса на Съюза за всеки продуктов сегмент, бе счетено за неоснователно. Една от страните, която твърдеше, че продуктовият обхват е твърде широк, представи сравнение на продукти с различни нива на декорация, но нейните твърдения относно крайната употреба (за градината и децата в единия случай, за декорация в другия случай) са спорни, тъй като няма ясно разграничение между продуктите и *това може да се разглежда по-скоро като потвърждение на аргумента в съображение 55 от регламента за временните мерки*“ [49].

93. Поради това предлагам на Съда да отговори на втория въпрос, че мотивите на оспорения регламент отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС.

VI – **Заключение**

94. Ето защо предлагам на Съда да отговори на First-tier Tribunal (Tax Chamber), че при разглеждането на поставените от него въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които да засегнат валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) № 412/2013 на Съвета от 13 май 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня с произход от Китайската народна република.

48 — Курсивът е мой.

49 — Курсивът е мой.